

רזבי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור ההתקרבות

... (ח) ... כששמעה אמא דבריו, חשבה שהפה הקסם הזה שדבר עליו ר' מרדכי כבר פעל את פעלתו, ומרב צער פרחה נשמתה. וכל אותו הזמן ישבתי בבית-הכנסת בסמוך לבית ר' ישראל, כנזכר לעיל, ושמעתי כל הקהל אומר: רבקה מתה! גם נסו לשפשף אותה בכל מיני משקים המעוררים, ולשא. ואני שמעתי אומרים: ראיתם מה שעולל לה בנה והייתי שבור ורצוף, והתחלתי לחשב בלבי: אולי באמת עשיתי עול שצערתי את הורי, והרי יכלתי לעת-עתה לחיות את הדבר, ואחר-כך להיות חסיד ברסלב.

כעבר שעתים התחילו לראות בה סימני חיים, מרבנו, וזכרוננו לברכה, שהרי היה יכול להיות חלול השם נורא, חס ושלום, אלו לא הייתה מתעוררת. היה זה מעשה של תחנת המתים ממש, כי כל השפשופים לא הועילו, וזמן רב הייתה רצוצה מזה בכאב אברים שאין לשער. ולאחר שראיתי שיש לי שוב אמא, אמרתי בלבי: אולי אותר על כל זה, שהרי היא עלולה להכנס עוד פעם למצב כזה.

והנה סבב הקדוש-ברוך-הוא ועשה עמדי עוד חסד, שנתארסתי לפני שנתקרבותי לחסידות ברסלב, שכן אחרי התקרבותי לא היה לי שום תקנה למצא פתוח, בתוך ההתנגדות הזו ששררה בעיר לחסידות ברסלב וכשבאו וספרו הדברים למחתן שלי, אמר: אל תדאג, כי אחרי הנשואין, אשתו בתדאי תמנעוהו מכך. והנה ההתקרבות הייתה ...

דהמשך מעבר לדף

העלון מוקדש

ל- **אמנון שמש**, נ"י
לברכה, הצלחה וזיווג הגון

בג, ד-יח ויקם שרה וכו' לאברהם למקנה

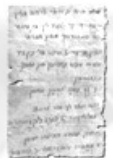
ופרש רש"י תקומה היתה לו שיצא מידם לידו. פי כל הקנינים של אברהם הם בבחינת ק"ם שיש להם תקומה על-ידי הק"ם קלין בקדשה (כמובא בלקוטי מוהר"ן סימן כג, שקשין מזותותיו של אדם בפלים פיולדה, שצועקת עי קלין, ואי אפשר להוליד שום רוח, רק על-ידי שצועקים קולות האלו). פי גם ממון שבקדשה מולידין ומריחין על-ידי הק"ם קלין שצריכין לעבר ולילך ולסבל בחינת בעצבון תאכלנה ולצעק אלו הק"ם קלין ולעלות משם ולהוליד ולהריות ממון דקדשה ואזי יש לו תקומה על-ידי בחינת הק"ם קלין. אבל להפך פוגם באלו הק"ם קלין ואזי יש לו נפילה, פי כל הנפילות על-ידי תאנות ממון על-ידי פגם ק"ם קלין הנ"ל.

ועל-כן המסור שפוגם בזה, על-כן מורידין אותו ולא מעלין פי נופל ואינו קם בבחינת וכבד עליה פשעה ונפלה ולא תסיף קום, פי פגם בק"ם קלין הנ"ל. על-כן מפילין ומורידין אותו ולא מעלין כי אין לו תקומה (הלי מאבד ממון חברו ומסור א').

כד, סג ויצא יצחק לשוח בשדה

כל מה שרואה האדם, שהדינים, שהם שרש בחינת התנגרות היצר, מתגבר עליו ביותר, הוא דיקא צריך להתגבר ביותר להרבות ולהפציר בתפלה ועתר יותר ויותר בכדי להמשיך הצדקה והחסד העליון ולהמתיק ולבטל תקף הדינים. ועל-כן עקר ההתבודדות, שהוא שיקה בינו לבין קונו, נאמר אצל יצחק ביותר, כמו שכתוב: ויצא יצחק לשוח בשדה, מחמת שהוא מבחינת הדין, ובו נאמר: ויעתר יצחק לה'. ועל-כן הזוירו רבותינו וזכרונם לברכה (ברכות ו') ביותר להיות זהיר בתפלת המנחה דיקא, שהוא פגם יצחק. (הלכות מתנה, הלכה ה', לפי ספר השתפכות הנפש, אות צ').

חיי שרה

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

בג, א ... ויהיו חיי שרה

וזהו שדרשו רבותינו ז"ל (בראשית רבה נח): בת מאה בבת עשרים ובת עשרים בבת שבע. פי זהו עקר השלמות שיתחיל לחיות בכל פעם. שאפלו בשמיעה לימי הזקנה יהיה בעיניו עדין וניק לגמרי כאלו לא התחיל לחיות ולעבד ה' כלל ותחיל לחיות בעבודתו ותברך בכל פעם מחדש.

וזהו בחינת: בת מאה בבת עשרים בת עשרים בבת שבע שני חיי שרה; כלן שוין לטובה, פי כל מה שמזקין הצדיק הוא עדין וניק בעיניו כאלו הוא תינוק עדין וכו'. ועל-ידי זה מוסיף בעבודתו בכל פעם, הוזהר לחיים ארבים באמת, שכל ימיו ושנותיו הם שנות חיים באמת, כי אינו אוכד שום יום מימי חיו בלי תוספת קדשה וחיות. וזהו בחינת שני חיי שרה כלן שוין לטובה, שזהו בחינת חיים ארבים (הלכות תפילין ה', אות ל"ח):

בג, טו ארבע מאות שקל כסף

סתרי תורה שמשגיגין הצדיקים זה בחינת ארבע מאות שקל כסף בחינת חי עלמין דכסופין דמרתין צדיקיא וכו'. על כן אי אפשר לזכות להם כי אם על ידי כסופין דקדשה להשם ותברך, שזוכין על ידי שמירת הברית, שעל ידי זה דיקא זוכין לסתרי תורה, בחינת חי עלמין דכסופין הנ"ל. וכן צריכין להם אהבת חסד, הינו שיהיה אהבה ושלום גדול בין החברים, ואז זוכין להמשכת התורה (הלכות דם א' - אות י"ב לפי ארצו היראה - ספרים וחיודשי תורה, אות י').

סיפור ההתקרבות

וַיִּשְׁרַח (המשך הסיפור) ... וְהָיָה
ההתקרבות הזאת בחורף זמן החתונה
נקבע לאלול, ואז היה רעב וחשך
והמחנה, שהיה איש ישר וירא שמים,
כתב לנו, כי לא יוכל לעמוד
בהתחייבות, כי אין לו כסף לא
להלכשה ולא לדוגנה. אבל ר' ישראל
רצה שאהיה אדם, כדי שאוכל לקבל
אורו של רבי נחמן, ולא אהיה
פלגגופא. והיתה לו על כך הרבה
התבודדות, והיה נסע ממקום למקום
ומשתדל עבדו, ומסר כסף להורי,
שילבישוני ויכניסו אותי לחפה בזמן.

וַיִּשְׁרַח הוא נסע לצפת, ואני כתבתי
מכתב למחנה בשם הורי, שהם
רוצים שהחפה תתקיים במועד
שנקבע, ואני מצדו מותר על
הדוגנה. ואמנם, בעזרת השם
יתברך, נתקמה החתונה. ור' ישראל
ישב בטבריה כל החורף עד סמוך
לפסח ולא נסע הביתה, אף-על-פי
שהיה לו בית וחמשה ילדים, כי ראה
השגחת ה' בהתקרבותנו, ואף אני לא
רציתי להפרד ממנו ...

לראות באב"י הנחל

= אמונת חכמים (חלק ט) =

ר' ישראל ספר פעם, שיש לו הרבה יסורים הנפש רוצה
לצאת בכל פעם מהגוף והוא לא מניח לה. הקשה אחד מהחברים, שהרי כתוב
בפתיק "ועליך אמרתי וכו' עד ביאת משיח" - השיב ר' ישראל, שאכן כתוב והוא
לא מבין ...

ר' ישראל אמר פעם: "המש"ח יבוא בקרוב, ויתגלה אמונה יראה ושמחה,
שעוד לא ראינו בעולם, אור של כל הצדיקים, ובפרט של רבנו".

ר' ישראל ספר, שהאבא שלו לא היה רואה כלום בשתי עיניו והיו לו
יסורים גדולים מאד. "הוא היה בחשך, רחוק מן העולם", ואביו אמר לו לא
להיות ברסלב כי אף אשה לא תתחתן אתו, השיב לו ר' ישראל שהוא יקבל
עליו הכל - להשאיר בלי אשה, בלי בנים - העקר להיות ברסלב. ואביו תמה
ואמר: "אי אפשר להיות יהודי בלי ברסלב!". (יום ר' ג' חשוון תשנ"ד - ביתר)

עצות ותפילות

תלמוד תורה, ח-ט

● ונופה לחכמה בינה ודעת. ויהיה לנו
כח לעסק בתורתך באמת ותעורנו
ברחמיך לברר דיני התורה באמת, לזכות
להלכה ברורה, ונופה ללמד ספרי
הפוסקים, ותשפיע לנו חכמה בינה ודעת
אמתית, שיהיה לנו כח לברר פסקי ההלכה
באמת, לברר המתיר מן האסור, הטהור מן
הטמא, הכשר מן הפסול, למען יהיה לנו
כח על ידי זה לתקן ולברר כל הפגמים
שפגמנו בכל העולמות על ידי חטאינו
ופשעינו הפורצים מאד, אשר על ידם
נתערב הטוב הרע בכל העולמות ופגמנו
הרבה מאד. על כן תעורנו ברחמיך לזכות
לתפלה באמת, אשר על ידי זה נופה
שפתח לנו אור השכל האמת באפן
שנופה לברר פסק ההלכה על מכונו
באמת. ועל ידי זה יהיה לנו כח לברר
הטוב מן הרע בכל העולמות שפגמנו בהם
בחטאינו, הן בגלגול זה והן בגלגול אחר.

● ותמלא כל משאלות לבנו לטובה,
ונופה להוציא מפה אל הפועל, את כל
צרכי בקשתינו. ובכן תעורנו ברחמיך,
שנופה על ידי למוד ההלכות לברר ולזכר
ולתקן כל הארבע יסודות שבגופנו,
להכניע ולשפר כל המדות רעות וכל
התאוות רעות הבאים מהם, ולברר הטוב
שבהם, לזכות לכל המדות טובות באמת.
באפן שיתבררו ויזכרו כל הארבע
יסודות, ויהיה רק בלו טוב, בלי שום
אחיות הרע בלל, עד שיהיו נכללים כל
הארבע יסודות בארבע אותיות שמך
המיוחד, אשר משם הוא שרשם למעלה
בקדושה: (לקוטי תפילות א' - מתוך
תפילה ח')

קיום התורה

● ... ואמר רבנו ז"ל בפרוש,
שכל שיחה ושיחה שיהיה
משיח ומדבר עמנו יכולים
להיות על ידה איש בשר
ואפלו צדיק גמור כל ימי חייו
"כמו שאני רוצה", אם ירצה
לילך עמה לקיים כפי שיחתו
הקדושה. וימי שזכה לשמע
שיחתו הקדושה מפיו הקדוש
הוא יודע זאת באמת ובברור.
וגם אפלו עכשיו, בשלומדין
דבריו הקדושים (בספריו
הקדושים) יש להם גם כן כח
גדול לעורר להשם יתברך,
לזכות לדרכי השם באמת ...

(חיי מוהר"ן, י"ט)

תפילות